

του, και οι δύο αυτοῦ θρίαμβοι κατὰ τὸν ποιητικὸν διαγωνισμὸν δὲν διαψεύδουσι τὸν λόγον μου!

Τέκνον τῆς ἐπαναστάσεως ἐμελέτησε τὸν Ὀμηρὸν τοῦ ἐν μέσῳ τοῦ κρότου τῆς μάχης καὶ τοῦ συριγμοῦ τῶν ἐχθρικών σφαιρῶν, καὶ τὴν μάχην τούτην ἔφαλεν ὑπὸ τὴν ἐλαίαν τῆς βασιλευμένης πατρίδος.

Ὁ γράφων τὰς ὀλίγας ταύτας λέξεις εἰς τιμὴν τοῦ ἀνδρός, εὐρέθη πρό τινος καιροῦ εἰς φιλολογικὴν μετ' αὐτοῦ διαμάχην. . . ἀλλ' ἐνώπιον τοῦ τάρου σιγῶσι τὰ πάθη, καὶ ὁ ὀφειλόμενος εἰς ἕκαστον φόρος πρέπει ἀκριβῶς νὰ τῷ ἀποδίδεται. Εἰς ὁρμὴν στιγμιαίας ἀνθρωπίνης παραφορᾶς μ' ἐλύπησε καὶ τὸν ἐλύπησα, ἀλλ' ὁ ὀρθὸς λόγος καὶ ἡ φρόνησις πρό καιροῦ συνέσφιγγεν ἐκ νέου τὰς χεῖρας ἡμῶν μετὰ τῆς παλαιᾶς εἰκοσαετοῦς φίλης τὸν ἀβήρητον δεσμόν! Πλὴν καὶ τοῦτο ἂν δὲν συνέδραμε, πάλιν ἤθελον χίσει δάκρυ ἐπὶ τοῦ νεκροῦ ἀνδρός θν θρηνοῦσιν αἱ Μοῦσαι, καὶ ἤθελον καυχηθῆ ὅτι τοῦτο ἦτο τὸ εἰλικρινέστερον.

Ποιητὰ τοῦ Χαρίου τὰς Γραβιάς καὶ τῶν Σκιῶν τοῦ Φαλίηρου δὲν ἀπέθνηες! Ζῆς, καὶ θέλεις ζῆσαι ἐφ' ὅσον ὑπὸ τὸν γλυκὴν οὐρανὸν τῆς πατρίδος λατρεύεται ἡ ποίησις, καὶ ἀγαπῶνται οἱ ἱεροφάνται αὐτῆς.

Στρατιῶτα τοῦ Μισολογγίου καὶ ἔντιμος ἀξιωματικὸς δὲν ἐλησημονήθη; ἰσὲ θρηνοῦσιν οἱ συνάδελφοι καὶ φίλοι σου, καὶ τὰ τέκνα σου θέλουσιν ἀνευθριάστως φέρει τὸ ὄνομά σου!

Τὰ τέκνα σου; . . . ἐπὶ δυστυχῆ κατὰ σειράν ἐθάρψες· καὶ ὅτε τῶν δύο σου τελευταίων νηπίων τὸ μειδίαμα σ' ἐζωογόνησε πρὸς στιγμὴν, ἐνεκρώθης διὰ παντὸς κατὰ πικρὰν τινα εἰρωνείαν τῆς εἰμυρμένης!

Καὶ πένες ὧν κατέλιπες πλοῦτον μέγαν· ἐν ἔντιμον ὄνομα! — Ἄλλ' ἐρωτᾷ ἐκθάμβως ὁ σατανικός τοῦ ὕλισμοῦ ὀπαδὸς καὶ τὸ ἔντιμον ὄνομα μεταβάλλεται εἰς νόμισμα; »

Τοιαύτη εἶναι φεῖ! ἡ τύχη καὶ ἡ ἀμοιβὴ τοῦ πεπαιδευμένου! Ζῶν μὲν πηλαίει πρόσωπον πρὸς πρόσωπον, στήθος πρὸς στήθος μετὰ τῆς δυστυχίας, καὶ ἀποθνήσκων μόνον μειδιᾷ, διότι δὲν βαρύνει τὸ μέτωπόν του ἡ μολύβδιος τῶν ἐγκλημάτων αἰσχύνη, ἀποθανῶν δὲ καταλείπει ἐν ὄνομα ἔντιμον μὲν ἀλλὰ ξηρόν· καὶ ἐν ᾧ ἡ κοινωνία ἐναβρυνομένη νέμεται αὐτὸ ὡς ἀποκλειστικὴν κληρονομίαν τῆς, πολλάκις περὶ βλέπει τὰ πάσχοντα τέκνα, τὴν ταλαίπωρον σύζυγον τοῦ θανόντος.

Ἐπικαλοῦμαι, λοιπόν, ἐν ὀνόματι τῶν ἐν ἰσχύϊ στρατιωτικῶν διατάξεων, ἐν ὀνόματι τῶν γραμμάτων τὴν συνδρομὴν τῆς Κυβερνήσεως ὑπὲρ τῶν τέκνων, τῆς συζύγου, καὶ τῶν συγγενῶν τοῦ θανόντος στρατιώτου ποιητοῦ, ὅστις διὰ τῆς φιλοπονίας του ἦτο τὸ μόνον ττήριγμα καὶ ἡ μόνη παρηγορία των, καὶ πέποιθε ὅτι ὁ ἐπαξίως διοικῶν σήμερον τὰ στρατιωτικὰ οὐ μόνον δὲν θέλει ἀνεχθῆ νὰ ἐγερθῆ πικρὸν τι περὶ ἀπονόμον ἀπὸ τοῦ στόματος τῶν ἀσθενῶν αὐτῶν ὄντων, ἀλλὰ καὶ θέλει προσπαθῆσαι νὰ

ἐλκύσῃ διὰ τῆς προστασίας του τὴν εὐγνωμοσύνην των.

Σὺ δέ, φίλε καλέ, πολῖτα ἀγαθέ, στρατιῶτα ἔντιμος, ποιητὰ δόκιμος, ἀπέλθε εἰς τὰς οὐρανίους μονὰς, καὶ περίμενε τοὺς ἀγαπήσαντάς σε εἰς ταύτην τὴν ἀθλίαν καὶ πρόσκαιρον ζώην.

Θ. Γ. ΟΡΦΑΝΙΔΗΣ.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

— 292 —

Ὁ Ἄγγλος ὑποναύαρχος Σκρότριοις ἐφεῦρε πλοῖον τὸ ὁποῖον ἐπωνόμασε κριόν, ὅπως οἱ ἀρχαῖοι ἐκάλουν πολιορκητικὰς τινὰς μηχανάς· ἰδοὺ δὲ τί γράφει περὶ αὐτοῦ·

« Τὸ πλοῖον τοῦτο τὸ ὁποῖον ὀνομάζω κριόν, ἀπαιτεῖ εὐάριθμον πλήρωμα, τὸ ἕκτον ἴσως τοῦ πληρώματος ἰσοδυνάμου πλοίου. Δύναμι, κατασκευάζων αὐτό, νὰ παραδεχθῶ πᾶν εἶδος σχήματος κατὰ τὴν ὑπηρεσίαν του, οὕτως ὥστε νὰ στρέφεται ταχέως καὶ μετὰ μηχανὴν ἀρκετὰ δυνατὴν, ὥστε νὰ καταρθάνῃ πᾶν ὁποῖονδήποτε πλοῖον κατασκευασμένον ἐντελέστατα κατὰ τὰ σημερινὰ σχέδια.

» Μὴ φαίνεται ὅτι ὁ κριὸς πρέπει νὰ ἔχῃ πρόραν καὶ πρόμνην τοῦ αὐτοῦ σχήματος, νὰ ἔχῃ δὲ καὶ εἰς ἐκάστην αὐτῶν ἕλικα διὰ νὰ προχωρῆ, νὰ ὀπισθοδρομῆ καὶ νὰ στρέφεται.

» Ἰδοὺ τὰ ἀναπόφευκτα πλεονεκτήματα τῆς τοιαύτης κατασκευῆς·

» α' — Ὅλα τὰ ξύλινα πλοῖα θὰ καταντήσωσιν ἄχρηστα πρὸς πόλεμον, εἰμὴ μόνον ὡς μετακαμιστικά, ἢ ὡς ταχυδρομικά τῶν ὁποίων ἡ μεγίστη ταχύτης θὰ εἶναι ἡ ἐγγύτης τῆς ἀσφαλείας των.

» β' — Εἰσβολὴ εἰς τὰς Βρεττανικὰς νήσους καταντᾷ σχεδὸν ἀδύνατος ἐὰν ὑπερασπίζεται ἀπὸ τοιαύτου εἶδους πλοῖα.

» γ' — Αὐτὰ ὁμοῦ μετὰ τὴν ἠλεκτρικὴν ὑπεβρύχιον τηλεγραφὸν καθιστῶσιν ὅλως σχεδὸν περιττὰ τὰ πυλιδάπανα ὀχυρώματα τῶν παραλίων ὡς καὶ τὰ στρατιωτικὰ καὶ ναυτικὰ ἔργα· ἀπαιτοῦσιν ὁμοίως σύστημα πάντη νέον διὰ τὴν ὑπεράσπισιν τῶν παραλίων.

» δ' — Διὰ ν' ἀποφύγωμεν τὴν σωρηδὸν ἐξολόθρευσιν τῶν ἀνθρώπων ἢ ὁποῖα θὰ εἶναι ἀναπόφευκτος, διότι τὰ πλοῖα ταῦτα ἕνεκα τῆς κατασκευῆς, τοῦ τρόπου τοῦ μάχεσθαι καὶ τοῦ στενοῦ διαστήματος ἐν ᾧ θὰ κινῶνται δὲν δύνανται νὰ ζωγρήσωσιν αἰχμαλώτους, πρέπει νὰ γίνῃ μετὰ τῶν ἐθνῶν νόμος κανονίζων τὸν τρόπον τοῦ θεωρεῖν καὶ μεταχειρίζεσθαι τοὺς αἰχμαλώτους. Ὅλα τὰ αἰτία ὅσα ἀνέδειξαν ἕως τῆς σήμερον τὴν Ἀγγλίαν θαλασσοκράτορα, ὑπάρχουσι τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ νέον σύστημα.»